

Ünnepekre hangolódva

Minden évben karácsony közeledtével gyermekkorom téli időszaka jut eszembe. Azok az idők, amikor nagy hó esett és szánkóval mentünk el a nagybátyámékhoz. Mi, gyerekek kint játszottunk az udvaron, a felnőttek a meleg házban beszélgettek. Órákat töltöttünk együtt.

Érzem a sütőben sült tökmag illatát, ami minden kártyaparti fontos kelléke volt. Emlékszem, ahogy a szomszéd bácsi tanított arra, hogyan kell a magot megtörni. Jöttek az ángyikák, hogy nagymamámmal együtt tésztát gyúrjanak és közben beszélgessenek.

Akkor még jutott idő sok „haszontalan” dologra, pedig nem voltunk gazdagabbak, mint most.

Ezek az emlékeim a karácsonyi időszakból.

S hogy mi volt a fa alatt vagy mi volt az ünnepi menü? Már nem emlékszem. Hal biztosan volt, mert ilyenkor az a szokás, de ennél sokkal erősebben él bennem az a kép, ahogy december 24-én apukám diót és almát pucol és mézzel édesítve esszük ezeket a csemegéket.

Élmények, érzések, illatok törnek elő a feledés homályából és nem tárgyak!

S mit csinálunk ma?

Hetekkel advent első vasárnapja előtt megjelennek a reklámok vásárlásra ösztönözve, az üzletek már november elején karácsonyi díszben pompáznak és csalogatnak pénzköltésre.

Úgy gondoljuk, hogy amit a filmekben látunk azt nekünk is meg kell valósítani. Legyen minden csillogás, legyen terülj-terülj asztalkám, mert ez az elvárás, mert másnál is ez van és erőn felül teljesítünk!

A gyerekeket elhalmozzuk rosszabbnál rosszabb minőségű édességgel, megveszünk mindent, amire vágnak, mert mi nem kaptuk meg, hát nekik legalább legyen. Haszontalan kacatok kerülnek a fa alá, mert nem tudunk hasznos dolgot kitalálni a távolabbi rokonnak, barátnak. Két napig sütünk-főzünk, mert jönnek a vendégek, de mindenki olyan lakomával készül, aminek a fele később kukába kerül.

Attól, hogy ünnep van, a testünk nem kíván több ételt, hatféle süteményt, sőt van karácsony kóla nélkül!

Mi lenne, ha ebben az évben valóban mindenki a szeretet ünnepére készülne?

Ha az együtt töltött idő lenne a legfontosabb?

Ha megtanulnánk újra gyermeknek lenni, játszani és nevetni?

Ha nem siránkoznánk a terített asztal mellett, hanem örülnénk annak, amink

van?

Ha elhinnénk, a kevesebb néha több?

Ha élményeket ajándékoznánk egymásnak?

Ne a lakást díszítsük fel, hanem a lelkünket és csak az tegyük meg, ami örömet okoz, ami boldogsággal tölt el és ne azt, amit a szomszéd elvár!

Szóljon az előttünk álló időszak a háláról és a tervek szövögetéséről, hogy a jövő év olyan legyen, amilyenek igazán szeretnénk!

„Legyen mindig részünk örömeinkben, jóban,
emberi érzésben, tiszta, igaz szóban!

Legyen a szeretet minden napunk része,
alakuljon jobbra a világ egésze!

Legyen egészséges, boldog minden ember,
ennél jobb kívánság – hidd el nekem – nem kell!

Múljon a rossz kedvünk, létünk legyen álmom,
legyen a világon örökké karácsony!”

(Aranyosi Ervin)

Áldott, békés ünnepeket kívánok!

Bárkányi Betty